

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De Luie Pinguïn

Er was eens een pinguïn, in het koude en besneeuwde Antarctica, die bekend stond om zijn luiheid. Deze pinguïn, die Joe genoemd werd, was het luiste wezen van het hele land. Hij bracht zijn dagen door met luieren op het ijs, zijn veren poetsen en de spot drijven met de andere pinguïns die hun dagen doorbrachten met moeizaam waggelen naar de broedplaatsen in de winter om hun kuikens te voeren.

"Waarom doen ze dat?", lachte Joe, terwijl hij de andere pinguïns de verte in zag waggelen. "Ze maken alleen maar meer werk voor zichzelf. Ik ben veel slimmer dan dat. Ik blijf hier gewoon zitten en geniet van de zon."

Maar ondanks zijn liefde voor luiheid, was Joe geen gelukkige pinguïn. Hij voelde zich vaak eenzaam en verveeld, en hij verlangde naar een metgezel om zijn dagen mee te delen.

Op een dag, terwijl hij lag te luieren op een zonnig stuk ijs, zag hij een prachtige vrouwelijke pinguïn voorbij waggelen. Ze was de meest gracieuze en elegante pinguïn die Joe ooit had gezien, en hij was meteen verliefd.

"Hallo daar, schoonheid", riep hij naar haar. "Mijn naam is Joe, en ik ben de luiste pinguïn van heel Antarctica. Wat is jouw naam?"

De vrouwelijke pinguïn stopte en keek hem aan met een mengeling van vermaak en medelijden. "Mijn naam is Lily", zei ze, "en ik moet zeggen dat ik erg teleurgesteld ben in jou, Joe. Je mag dan wel de luiste pinguïn van Antarctica zijn, maar dat is niets om trots op te zijn. Wil je niet iets met je leven doen?"

Joe was geschokt door haar woorden. Niemand had hem ooit zo uitgedaagd. Het maakte hem duidelijk dat hij zijn liefde voor luiheid had laten voorkomen dat hij echt gelukkig kon worden.

"Je hebt gelijk, Lily," zei hij gegeneerd. "Ik wil geen luie pinguïn meer zijn. Ik wil

net zo zijn als de andere pinguïns, en op een broedplaats wonen en naar het open water waggelen om mijn kuikens te voeren."

Lily glimlachte naar hem, en Joe's hart sloeg een slag over. "Ik ben blij dat te horen, Joe," zei ze. "Ik denk dat je het potentieel

hebt om een geweldige pinguïn te worden. En als je bereid bent om moeite te doen, zou ik graag een kuiken met je opvoeden."

Joe was dolblij met haar woorden. Voor het eerst in zijn leven voelde hij zich echt gelukkig en vervuld. Hij bracht haar landinwaarts naar de broedplaatsen en werkte hard om een nest voor hen te bouwen.

Samen waggelden hij en Lily om de beurt de lange afstand van de broedplaatsen naar het open water, en

ze voedden hun kuiken elke dag totdat het sterk en gezond was. En hoewel de reis naar het open water moeilijk en vermoeiend was, was Joe blij dat hij het deed, wetende dat hij verantwoordelijkheid nam door voor zijn familie te zorgen.

Uiteindelijk leerde Joe dat luiheid niet de weg naar geluk was, en dat verantwoordelijkheid, hard werk en toewijding de sleutel waren tot echte vervulling. En terwijl hij over het besneeuwde landschap waggelde, lachte hij om de herinnering aan zijn oude, luie zelf, en wist hij dat hij nooit meer die pinguïn zou zijn.